

Ѹиз хрїстѧ. ѿз прослѧвнхъ тѧ на землѣ: дѣло совер-
шнхъ, ѣже дѧлѧ єси мнѣ, да сотворю. И нынѣ прослѧви
мѧ ты ѿтче оу тебе самаго славою, ѣже имѣхъ оу
тебѣ, прѣжде міръ не бысть. Имѣхъ имя твоѣ человеѣ-
къмъ, ѿхъже дѧлѧ єси мнѣ ѿ міра, твоѣ вѣша, и мнѣ
ѿхъ дѧлѧ єси, и слово твоѣ сохраниша. Нынѣ разумѣ-
ша, ѧкъ всѧ, єлика дѧлѧ єси мнѣ, ѿ тебе єсть.
ѿкъ глаголы, ѿхъже дѧлѧ єси мнѣ, дѧхъ ѿмъ: и тѣи
прѧша, и разумѣша воистиннѧ, ѧкъ ѿ тебе ѡзвѣдохъ,
и вѣроваша, ѧкъ ты мѧ послѧ. ѿз ѿ нѣхъ молю:
не ѿ всѣмъ мірѣ молю, но ѿ тѣхъ, ѿхъже дѧлѧ єси
мнѣ, ѧкъ твоѣ єсть: И моѧ всѧ, твоѧ єсть: и твоѧ,
моѧ: и прослѧвнѧ въ нѣхъ. И ктою нѣсмь въ мірѣ,
и єи въ мірѣ єсть, и ѿзъ къ тебѣ грядѧ. ѿтче свѧ-
тыи, соблюди ѿхъ во имя твоѣ, ѿхъже дѧлѧ єси мнѣ,
да вѣдѧтъ єдино ѧкоже и мы. Егда вѣхъ єхъ нѣми
въ мірѣ, ѿзъ соблюдѧхъ ѿхъ во имя твоѣ: ѿхъже дѧлѧ
єси мнѣ, сохранихъ, и никтоже ѿ нѣхъ погнѣе, токмо
сѣи погнѣельный, да свѣдетъ пѣніе. Нынѣ же къ
тебѣ грядѧ, и єѧ глаголю въ мірѣ, да имѧтъ рѧ-
дость мою ѡполненѧ въ свѣѣ.

Послѣ като са испѣ тропарѣ-тѣ.

Гласъ д.

Вѣдѣхомъ свѣтъ истинный, прѧхѣхомъ духъ невѣснаго,
ѿвѣтохомъ вѣръ истиннѧ, нераздѣланѣи трѡицѣ покла-
наемсѧ, тѧ во насъ спасѧ єсть.